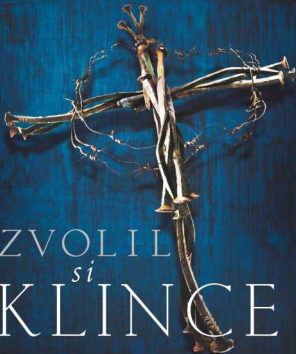

Autor *New York Times* Bestsellerov

MAX LUCADO

ZVOLIL
si
KLINCE

ČO SPRAVIL BOH, ABY SI ZÍSKAL TVOJE SRDCE

ZVOLIL *si* KLINCE

ČO SPRAVIL BOH, ABY SI ZÍSKAL TVOJE SRDCE

MAX LUCADO

KUMRAN.SK

UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

Americký originál
He Chose the Nails:

©2000 by Max Lucado

Vydavateľ:

Originally published in Nashville, Tennessee, by Thomas Nelson. Thomas Nelson is a registered trademark of Thomas Nelson, Inc. Published by arrangement with Thomas Nelson, a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Slovenské vydanie:

©2017 KUMRAN, s. r. o.
Mýtna 62, 064 01 Stará Lubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná, uložená do informačných systémov ani inak rozširovaná (elektronicky alebo mechanicky) bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad:

Jana Bálíková

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Originál obálky:

brandnavigation.com

Foto autora:

Karen James

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň HEIDY, s. r. o.

Prvé vydanie:

ISBN 978-80-89487-83-7

Ježišovi Kristovi

Pretože si si zvolil klince

O B S A H

- 1 | Toto všetko si spravil pre mňa? 11
- 2 | „Ponesiem na sebe tvoju temnú stránku“ 19
Boží prísľub vo vojakovom pluvanci
- 3 | „Miloval som vás
až tak, že som sa stal jedným z vás“ 29
Boží prísľub v trňovej korune
- 4 | „Odpúšťam vám“ 37
Boží prísľub v klincoch
- 5 | „Budem k vám hovoriť vašim jazykom“ 43
Boží prísľub v nápise
- 6 | „Dám vám možnosť rozhodnúť sa“ 55
Boží prísľub v dvoch krížoch
- 7 | „Neopustím vás“ 63
Boží prísľub v krížovej ceste

8	„Dám vám svoj šat“	75
	<i>Boží prísľub v odeve</i>	
9	„Pozývam vás do svojej prítomnosti“	83
	<i>Boží prísľub v roztrhnutom tele</i>	
10	„Rozumiem vašej bolesti“	93
	<i>Boží prísľub v špongii nasiaknutej octom</i>	
11	„Vykúpil som vás a udržím si vás“	103
	<i>Boží prísľub v krvi a vode</i>	
12	„Naveky vás budem milovať“	113
	<i>Boží prísľub v kríži</i>	
13	„Vašu tragédiu môžem premeniť na triumf“	121
	<i>Boží prísľub v pohrebnom rúchu</i>	
14	„Moje je víťazstvo“	131
	<i>Boží prísľub v prázdnom hrobe</i>	
15	Čo zanecháte pri kríži?	137
	Posledné slová	147
	<i>Poznámky</i>	153

POĎAKOVANIA

Tlieskam. Keďže knihy nemajú reproduktory, nepočujete ma. Ale verte mi, je to búrlivý potlesk postojacky všetkým, čo sa pričínili o túto knihu:

Redaktorky Liz Heaneyová a Karen Hillová. Vždy ma viete postrčiť, no tentoraz jedna z vás stála za mnou, druhá predo mnou a zároveň ste ma tlačili a ťahali dopredu. Tento starý somár vie byť niekedy poriadne zaťatý. Vďaka, že ste vyniesli tento projekt na horu.

Dr. Roy B. Zuck z Dallaského teologického seminára. Vaše postrehy sú neoceniteľné.

Steve Halliday. Ďalšia kniha, ďalší skvelý študijný sprievodca.

Carol Bartleyová a Laura Kendallová. Som vám nesmierne vďačný za precíznu prácu s rukopisom.

W Publishing Group. Je mi ctou byť členom tímu.

Farníci a štáb z Oak Hills. Nejestvuje miesto, kde by som trávil nedeľu radšej ako s vami.

Zvláštna vďaka patrí Buddymu Cookovi z Texaského golfového klubu a LaCantera Golf Academy.

Steve and Cheryl Greenovci. Slovník definuje slovo *priateľ*, ale vy ho meníte na skutočnosť. Ďakujem za všetko, čo pre mňa robíte.

V jednu nedeľu pred niekoľkými rokmi nechal ruský kresťan na mojom pracovnom stole kríž. Bol pri ňom odkaz, že ho novoobjavená viera v Ježiša priviedla k tomu, aby vzal zo starého opusteného ruského kostola klince. Sformoval ich do tvaru kríža. A okolo kríža splietol korunu z ostnatého drôtu. Tento pozoruhodný výtvar visí na stene v mojej pracovni – a je aj na obálke tejto knihy. Ďakujem tým, ktorých mená nepoznám, no ich srdcia áno.

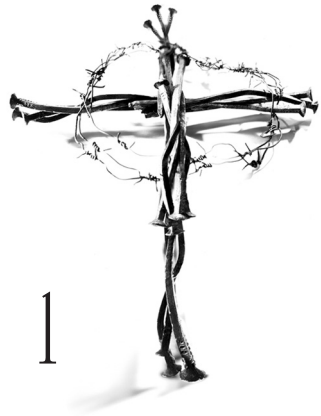
Moje dcéry Jenna, Andrea a Sara. Počas mojej práce na tejto knihe ste prejavili nesmiernu trpezlivosť. Ďakujem! Dnes večer prídem domov včas.

Moja manželka Denalyn. Moja láska k tebe sa skončí v ten istý deň, keď Božia láska k nám všetkým.

Milý čitateľ. Ak písачky tohto autora odhaľujú pravdu o skutočnom Autorovi, úsilie nás oboch stojí za to.

Ježiš, všetci vstávame a patrí ti najhlasnejší potlesk. Jedna vec je napísať a prečítať tento príbeh. No celkom iné je prežiť ho. A ty si to urobil.

*Veď v ňom si nás ešte
pred stvorením sveta vyvolil,
aby sme boli pred jeho tvárou svätí
a nepoškvrnení v láske;
on nás podľa dobrotivého
rozhodnutia svojej vôle predurčil,
aby sme sa skrze Ježiša Krista
stali jeho adoptovanými synmi
na chválu a slávu jeho milosti,
ktorou nás obdaroval v milovanom Synovi.
V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv,
odpustenie hriechov...
Dal nám poznať tajomstvo
svojej vôle podľa svojho
dobrotivého rozhodnutia,
čo si v ňom predsavzal
zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko,
čo je na nebi aj čo je na zemi.
V ňom sme sa stali dedičmi
predurčenými podľa rozhodnutia toho,
ktorý všetko koná podľa rady svojej vôle.*

1

TOTO VŠETKO
SI SPRAVIL PRE MŇA?

Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.

RIM 6, 23

Bohu vďaka za jeho nevýslovný dar!

2 KOR 9, 15

*Vo svojom veľkom milosrdenstve
nás znovuzrodil pre živú nádej,
pre neporušiteľné, nepoškvrnené
a nevädnuce dedičstvo.*

Ono sa uchováva pre vás v nebi.

*Vás Božia moc vierou chráni pre spásu,
ktorá je pripravená zjaviť sa v poslednom čase.*

1 PT 1, 3 – 5

*Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora,
zostupuje od Otca svetiel,
u ktorého niet premeny ani tieňa zmeny.
On nás zo svojej vôle zrodil slovom pravdy,
aby sme boli ako prvotiny jeho stvorenia.*

JAK 1, 17 – 18

Zaslúži si náš súcit. Keď ho uvidíte, nevysmejte sa mu. Neodvráťte sa, ani nekrúťte hlavou. Jemne ho odveďte k najbližšej lavičke a usadte ho na ňu.

Zľutujte sa nad ním. Je ustráchaný, má vytreštené oči. Je ako jeleň v manhattanských uliciach. Tarzan uprostred mestskej džungle. Veľryba vyvrhnutá na pobrežie. Uvažuje, ako sa tam dostal a ako odtiaľ uniknúť.

Kto je tá stratená bytosť? Sirota s popolavou tvárou? Je to – prosím, zložte si na znak úcty klobúk – je to muž v dámskom oddelení. Hľadá vhodný darček.

Možno je predvianočné obdobie. Alebo sú to jej narodeniny či ich výročie. Nech už je jeho motív akýkoľvek, vyšiel z úkrytu. Opustil známe teritórium športových oddelení, obchodov s potravinami či elektropredajní s veľkými obrazovkami a vkročil do neznámeho sveta ženskej spodnej bielizne. Zbadáte ho ľahko. Strpnuto stojí v uličke. Keby nemal pod pazuchami mokré škvvrny, zmýlili by ste si ho s figurínou.

Ale nie je to figurína. Je to muž v ženskom svete a ešte nikdy nevidel toľko spodnej bielizne. Vo Wal-Mart, kde kupuje tú svoju, je všetko zabalené a zmesť sa to na jednu policu. Teraz sa však ocitol vo svete čipiek. Jeho otec ho pred takýmito miestami varoval. Vie, že by tu nemal zotrvať dlho.

A tak sa presunie o kúsok ďalej, no je dezorientovaný. Viete, nie každý muž je na túto chvíľu pripravený tak ako ja. Môj otec vnímal

náročnosť nakupovania pre ženy ako predieranie sa úzkou uličkou plnou včiel, pričom má človek pocit, že ho škrtí aj vlastná kravata. Brata i mňa naučil, ako sa dá takéto nakupovanie prežiť. Dobre sa pamätám na deň, keď nám prikázal, aby sme si sadli, a naučil nás dve slová. Aby ste sa v cudzine nestratili, musíte ovládať tamojší jazyk a môj otec nás naučil jazyk oddelenia s dámskou kozmetikou.

„Nadíte chvíľa,“ povedal vážne, „keď vám predavačka ponúkne pomoc. Zhlboka sa nadýchnite a vyslovte túto frázu: *Es-tée Lau-der.*“ Pri každej príležitosti na obdarovanie počas nasledujúcich rokov dostávala mama od troch mužov svojho života tri dary: Estée Lauder, Estée Lauder a Estée Lauder.

Môj strach z oddelenia s dámskou kozmetikou pominul. No potom som stretol Denalyn. Ona nemá rada Estée Lauder. Hoci som jej povedal, že jej to dodáva materskú vôňu, nezmenila názor. A odvtedy mám s nakupovaním problém.

Tohto roku som sa jej na narodeniny rozhodol kúpiť šaty. Keď sa ma predavačka spýtala, akú má Denalyn veľkosť, povedal som, že neviem. Naozaj neviem. Viem, že ju môžem objať, a keď sa držíme za ruky, naše dlane sú stvorené jedna pre druhú. No veľkosť jej šiat? Nikdy som sa jej na to nespýtal. Isté otázky muž nekladie.

Tá žena sa mi usilovala pomôcť. „Ako vyzerá v porovnaní so mnou?“ Nuž učili ma, že k ženám sa treba správať zdvorilo. Nemohol som však byť zdvorilý a zároveň odpovedať na jej otázku. Existovala jediná odpoveď: „Je chudšia.“

Civel som do zeme a hľadal odpoveď. Napokon píšem knihy. Určite nájdem správne slová.

Zvažoval som, či mám byť úprimný: „Je jej menej ako vás.“

Alebo zdvorilý: „Vy máte ženskejšie tvary.“

Možno postačí náznak. „Počul som, že tu máte *menšie veľkosti.*“

Napokon som naprázdno preglgol a povedal jediná vec, čo som vedel povedať: „Estée Lauder?“

Usmernila ma k oddeleniu s parfumami, no vedel som, že tam nevkročím. Skúsím kabelky. Povedal som si, že to bude ľahké. Čo už môže byť zložité na výbere niečoho, v čom sa dajú nosiť platobné či vernostné karty a peniaze? Na peniaze používam už osem rokov tú istú sponu.

Ach, aký som bol naivný! Ak povieť asistentovi v oddelení s tovarom pre mužov, že chcete náprsnú tašku, zavedie vás k malému pultu pri pokladnici. Musíte si len vybrať medzi čiernou a hnedou. No povedzte asistentke v ženskej koženej galantérii, že chcete kabelku, a zavedie vás do veľkej miestnosti plnej políc. Políc s kabelkami. A cenovkami na nich. Malými, no pôsobivými cenovkami... takými pôsobivými, že by si človek mal povedať, že kabelka je nepotrebná vec, však?

Zvažoval som túto myšlienku, keď mi predavačka začala klásť otázky. Otázky, na ktoré som nepoznal odpoveď. „Akú kabelku by si želala vaša manželka?“ Môj pohľad prezrádza, že som bezradný, a tak mi začala menovať možnosti: „Kabelku do ruky? Cez plece? Listovú kabelku? Dámsky plecniak?“

Pocítil som závrat. Musel som si sadnúť a skloniť hlavu, aby som neodpadol. To ju však nezastavilo. Naklonila sa nado mňa a pokračovala: „Príručnú taštičku? Organizér? Kapsu?“

„Satchel?“ ožil som pri zvuku známeho slova, ktorým sa v angličtine nazýva kapsa. Satchel Paige bol významný bejzbalový hráč. Narovnal som sa a hrdo som povedal: „Áno, satchel. Kapsu.“

Moja odpoveď sa jej zjavne nepáčila. Začala mi nadávať v cudzom jazyku. Prepáčte mi, že sa s vami podelím o jej vulgárnosť, no bola ozaj hrubá. Nerozumel som všetkému, čo povedala, no vyhlásila, že chlap by mal oceniť, „*kolko šalel*“. Alebo bude moja manželka „*dočerta zgabaná*“ a nech ma „*vyvenčí*“. Niekde tam, kde sú „*krysy, handry, dvor*“. Keď spomenula „*prestížne znášky*“, vzoprel som sa: „Moja manželka nie je sliepka!“ Už stačilo. Vypadol som

odtiaľ čo najrýchlejšie. No na odchode som jej ponúkol kus jej vlastnej medicíny. „Estée Lauder!“ skríkol som, trieliac preč.

Ach, čo všetko podstupujeme, aby sme obdarovali tých, ktorých ľúbime!

Ale neprekáža nám to, však? Podstupujeme to všetko opakovanne. V čase Vianoc i narodenín sa ocitáme na cudzom území. Dospeli v hračkárstve. Otcovia v obchodoch pre pubertálne deti. Manželky v poľovníckych potrebách a manželia v oddeleniach s kabelkami.

Nielenže chodíme na nezvyčajné miesta, robíme aj nezvyčajné veci. O polnoci dávame dohromady bicykle, ktoré sme predtým neposkladané schovali pod schodisko. Počul som, že jeden chlapík si prenajal kinosálu, aby si mohli s manželkou na svoje výročie pozrieť zábery zo svadby.

A urobili by sme to všetko znova. Lisujeme ovocie našich služieb a pijeme najsladšie víno života – víno obdarovania. Keď obdarujeme, robíme to najlepšie, čo vieme. V skutočnosti sa vtedy najviac približujeme Bohu.

Uvažovali ste niekedy, prečo nám on dáva tak veľa? Boli by sme schopní existovať aj za skromnejších podmienok. Mohol nechať svet plochý a sivý; nepostrehli by sme rozdiel. No neurobil to.

Dooranžova sfarbil úsvit,
domodra nebo nad nami.
A nádherné sú divé husi
i dúha, čo hrá farbami.

Snáď veвериčku musel stvoriť hybkú?
A dbať, nech vtáčia pieseň vľúdne znie?
Pôvabom obdarovať každú rybkú
a zladať v búrke blesk a dunenie?

Prečo dal kvetom vôňu?
 Jedlám chuť? Či vari
 s radosťou stvoril všetky tieto dary
 pre potešený výraz našich tváří?

Ak dávame na znak lásky dary, o čo viac ich dáva on? Ak my – poškvrnení slabosťami a lakomstvom – radi obdarúvame, o čo radšej Boh, čistý a dokonalý Boh, obdarúva nás? Ježiš sa spýtal: „Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia?“ (Mt 7, 11).

Božie dary nám osvetľujú Božiu podstatu, dobrú a štedrú podstatu. Apoštol Jakub nám hovorí: „Každý dobrý údel, každý dokonalý dar je zhora, zostupuje od Otca svetiel“ (Jak 1, 17). Každý dar odhaľuje Božiu lásku... no nijaký dar ju neodhaľuje väčšmi ako dary kríža. Neprichádzajú obalené v papieroch, ale v utrpení. Nie sú rozmiestnené okolo stromčeka, spočívajú na kríži. A nie sú ozdobené stuhami, ale postriekané krvou.

Dary kríža.

O dare samotného kríža sa toho už povedalo veľa, no čo iné dary? Klince a trňová koruna? Odev, ktorý mu vzali vojaci? Jeho pohrebné rúcho? Našli ste si čas rozbaľiť tieto dary?

Vedzte, že nám ich nemusel dať. Jediný skutok, jediný skutok *potrebný* pre našu spásu, bolo preliatie jeho krvi, no urobil oveľa viac. Pozrite si scénu na kríži. Čo vidíte?

Špongiu nasiaknutú octom.

Nápis.

Dva kríže vedľa Krista.

Zámerom Božích darov je podnietiť ten okamih, zlomok sekundy, keď sa vaša tvár rozjasní, rozšíria sa vám oči a Boh začuje váš šepot: „Toto si spravil pre mňa?“

Diadém bolesti,
čo do čela ti vrýva rany,
tri klince vbité do tela a dreva,
aby si zostal prikovaný.

Viem, že krv bola potrebná,
a dobre chápem tento dar.
No trpká špongia, kopija,
ten pľuvanec na tvoju tvár?

A musel to byť práve kríž?
Dať život stačilo by na milosť!
Šesť hodín zomieral si na dreve
po tom, čo krutosť spustil zradný bozk!

„Ach, Otče,“
zmiera srdce, duša ohromená,
„prepáč mi, že sa pýtam, no chcem vedieť,
ozaj si toto všetko spravil pre mňa?“

Odvážime sa takto modliť? Takto uvažovať? Môže hora s krížom oplývať Božími darmi? Mohli by sme ich preskúmať? Rozbaľme tieto dary milosti ako – či azda vlastne naozaj – po prvý raz. A keď sa ich budete dotýkať – a začnete vnímať drevo kríža, obrubu trňovej koruny, hrot kopije –, stíšte sa a načúvajte. Azda začujete, ako šepká:

„Spravil som to práve pre teba.“

„PONESIEM NA SEBE
TVOJU TEMNÚ STRÁNKU“

BOŽÍ PRÍSLUB VO VOJAKOVOM PĽUVANCI
